

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Haralda Stiffela a sudcov JUDr. Milana Lipovského, JUDr. Pavla Tomana, JUDr. Štefana Michálika a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29. mája 2012 v Bratislave, v trestnej veci obvinenej **I. B. a spol.** vedenej na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 1 T 12/2002, prejednal dovolanie, ktoré podal obvinený **Bc. M. T.**, zastúpený JUDr. E. S., advokátkou v B. B., proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. mája 2010, sp. zn. 2 To 2/2008, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. sa dovolanie obvineného **Bc. M. T.** **o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Krajského súdu v Nitre (ďalej len „krajský súd“) z 1. októbra 2007, sp. zn. 1 T 12/2002, bol obvinený **Bc. M. T.** uznaný za vinného z trestného činu vraždy spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení zákona č. 183/1999 Z. z. (ďalej len „Tr. zák.“) na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenej dobe od augusta 2000 do 16. septembra 2000 obžalovaná **I. B.** poskytla informácie o pohybe a správaní svojho manžela, nebohého **M. B.** obžalovanému **N. Č.**, aby za sľúbenú finančnú odmenu zariadil usmrtenie nebohého **M. B.**, čo aj v skutočnosti uskutočnil tak, že najal obžalovaného **Bc. M. T.** a obžalovaného **M. Č.**, a ďalšiu doposiaľ nezistenú osobu, ktorí po vzájomnej dohode dňa 16. septembra 2000 v dobe o 22.05 hod. v **N.**, vo vestibule obytného domu na ulici **L. O. č. X.**, usmrtili **M. B.** štyrmi výstrelmi do lakťa pravej ruky, pleca ľavej ruky, brucha a hlavy v oblasti lícnej kosti, samonabíjacou

pištoľou značky CZ vzor 82 kal. 9 mm Makarov a následne v novembri a decembri v roku 2000, obžalovaná I. B. vyplatila obžalovanému N. Č. 350 000 Sk a 10 000 USD.

Za tento trestný čin uložil krajský súd obvinenému Bc. M. T. podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. zaradený do II. (druhej) nápravno-výchovnej skupiny. Zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II. z 28. novembra 2005, sp. zn. 5 T 151/2005, doručený 12. decembra 2005, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Zároveň citovaným rozsudkom (výrok II.) obvineného Bc. M. T. krajský súd oslobodil podľa § 226 písm. a) Tr. por. účinného do 1. januára 2006 spod skutku obžaloby, ktorý bol právne kvalifikovaný ako trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovania s nimi podľa § 187 ods. 1 písm. d) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že:

dňa 15. februára 2001 o 15.35 hod. v Nitre, pri odovzdávaní do objektu Ústavu na výkon väzby Nitra, pri osobnej prehliadke, mu bola v jeho koženej bunde vo vrecku nájdená jedna papierová skladačka s obsahom 70 mg homogénneho bieleho prášku s prítomnosťou kokaínu, ktorý je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. zaradený do II. skupiny omamných látok, ktoré množstvo predstavuje sedem jednotlivých dávok kokaínu.

Rozsudok krajského súdu vo výroku I. nadobudol právoplatnosť 11. mája 2010, kedy Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, rozsudkom sp. zn. 2 To 2/2008, podľa § 258 ods. 1 písm. b), písm. d) Tr. por. účinného do 1. januára 2006, napadnutý rozsudok zrušil v odsudzujúcej časti v celom rozsahu. Na základe § 259 ods. 3 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 obvineného Bc. M. T. uznal za vinného z trestného činu vraždy spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2, § 219 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

v presne nezistenom čase od augusta 2000 do 16. septembra 2000 obžalovaná I. B. poskytla informácie o pohybe a správaní svojho manžela, nebohého M. B. obžalovanému N. Č., aby za sľúbenú finančnú odmenu zariadil usmrtenie nebohého M. B., čo aj

v skutočnosti uskutočnil tak, že najal obžalovaného Bc. M. T. a ďalšie dve doposiaľ nezistené osoby, ktorí po vzájomnej dohode dňa 16. septembra 2000 v dobe o 22.05 hod. v N., vo vestibule obytného domu na ulici Ľ. O. č. X., usmrtili M. B. štyrmi výstrelmi do lakťa pravej ruky, pleca ľavej ruky, brucha a hlavy v oblasti lícnej kosti, samonabíjacou pištoľou značky CZ vzor 82 kal. 9 mm Makarov a následne v novembri a decembri v roku 2000, obžalovaná I. B. vyplatila obžalovanému N. Č. 350 000 Sk a 10 000 USD.

Za tento trestný čin mu Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd uložil podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. zaradený do II. (druhej) nápravno-výchovnej skupiny.

Rozsudok krajského súdu vo výroku II. u obvineného Bc. M. T. nadobudol právoplatnosť 20. novembra 2007.

Krajský súd v Nitre predložil dňa 23. februára 2012 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie, ktoré podal obvinený Bc. M. T., prostredníctvom obhajkyne 12. septembra 2011 na Krajskom súde v Nitre proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. mája 2010, sp. zn. 2 To 2/2008. Domáhal sa ním, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil porušenie zákona v jeho neprospech z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c), g) Tr. por. účinného do 31. augusta 2011.

Obvinený Bc. M. T. odôvodnil dovolanie podané prostredníctvom obhajcu nasledovne :

K dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. uvádzam, že výpoveď maloletého utajovaného svedka T. M. nebola ako dôkaz na hlavnom pojednávaní vykonaná zákonným spôsobom. Na hlavnom pojednávaní pred Krajským súdom v Nitre 11. novembra 2003 bolo uznesením rozhodnuté podľa § 211 Tr. por. s poukazom na § 102 ods. 1, 2 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 o čítaní zápisnice o výsluchu utajovaného svedka T. M. z prípravného konania na č. l. 1065 až 1070, hoci na takýto postup neboli splnené zákonné podmienky.

Maloletý utajovaný svedok T. M. sa narodil X., a teda v čase skutku, t.j. 16. septembra 2000, mal 11 rokov. V čase konania hlavného pojednávania vykonaného pred Krajským

súdom v Nitre 11. novembra 2003, kedy bolo rozhodnuté o čítaní jeho výpovede z prípravného konania, mal tento maloletý svedok 14 rokov. Mám za to, že na čítanie výpovede T. M. neboli splnené zákonné podmienky podľa § 211 Tr. por. s poukazom na § 102 ods. 1, 2 Tr. por. účinného do 1. januára 2006. Dôkaz získaný takýmto spôsobom nebol vykonaný zákonne a nemožno naň prihliadnuť.

Navyše o vierohodnosti, realnosti a vôbec o samotnej existencii tohto svedka existovali už od začiatku prípravného konania závažné pochybnosti, ktoré neboli odstránené ani v konaní pred súdom, a preto aj z tohto dôvodu mám za to, že jeho osobný výsluch na hlavnom pojednávaní bol potrebný o to viac, že o vine a nevine sa rozhodovalo výlučne na základe nepriamych dôkazov. Súd mal preto preveriť všetky nepriame dôkazy.

Mám za to, že ani jedno zo zákonných ustanovení § 211 ods. 1, § 102 ods. 1,2 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 nebolo správne aplikované na prejednávaniu trestnú vec. Výpoveď maloletého utajeného svedka T. M. bola totiž podľa obžaloby silným a hodnoverným dôkazom pri posudzovaní otázky viny či neviny, a to aj napriek nízkemu veku svedka, avšak na druhej strane z hľadiska dokazovania jeho osobný výsluch nebol považovaný za natoľko dôležitý, aby ho bolo potrebné vykonať. Prokurátor, ani obvinení však s čítaním zápisnice z prípravného konania nesúhlasili. Ich súhlas nie je ani zaznamenaný v zápisnici z predmetného pojednávania (č.1.1968), pričom ak by s takýmto postupom boli súhlasili, bola by táto skutočnosť zaprotokolovaná v spise. Neboli teda splnené zákonné podmienky na takýto postup.

Pri inštitúte utajeného svedka, pri ktorom je pozícia obvineného sťažená, súd neurobil žiadny úkon smerujúci k tomu, aby si aspoň overil vierohodnosť utajeného svedka a dokonca ho ani nepovažoval za potrebné vypočuť. To aj napriek existencii závažných pochybností o vierohodnosti tohto svedka, ktoré vznikli už v prípravnom konaní. Rovnako pokiaľ ide o prípadné oživovanie spomienok v pamäti svedka a o ich vplyve na duševný a mravný vývoj svedka, treba konštatovať, že určite nešlo o také spomienky, ktoré by odôvodnili použitie tohto zákonného ustanovenia. Svedok predsa videl iba dvoch mužov sedieť na zábradlí, čo je úplne bežnou životnou situáciou, či už sa stala vo večerných hodinách alebo cez deň. Nevidel nič také, čo by ovplyvnilo jeho mravný, či duševný vývoj. Toto predsa nie je taký vnem, ktorý by znemožnil prípadné ďalšie vypočutie svedka.

Na hlavnom pojednávaní 26. februára 2007 navrhoval JUDr. V. predvolanie a vypočutie maloletého svedka T. M. z dôvodu naplnenia zásady bezprostrednosti a ústnosti hlavného pojednávania, resp. žiadal k jeho osobe správy o povesti a odpis z RT, ktoré by súdu objasnili jeho súčasný profil. Na hlavnom pojednávaní 27. septembra 2007 žiadal vypočúť tohto svedka aj JUDr. K. a opätovne bol tento návrh zamietnutý. Tento návrh na dokazovanie bol zamietnutý napriek tomu, že svedok by v čase jeho vypočutia už bol dospelý. Opäť nebol daný žiadny zákonný dôvod ho ako svedka nevypočúť. Okrem tohto dôkazu neboli vykonané aj iné obhajobou navrhované dôkazy, ktoré boli v prospech obvinených, v čom vidím rozpor s § 2 ods. 10 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 a dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Nevykonaním tohto výsluchu ani v roku 2007 došlo k zásadnému porušeniu práva na obhajobu obvinených, keďže iná možnosť vykonávania dôkazov aj v prospech, nie len v neprospech obvinených, nebola. Nebolo mi umožnené klásť otázky svedkovi, ktorý svedčil v môj neprospech, čo je porušením práva na obhajobu a práva na spravodlivý proces (čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd). Súd však oprel svoje rozhodnutie aj o takýto nepriamy dôkaz, ktorý nebol vykonaný zákonným spôsobom. V prípade, že by bol tento dôkaz vykonaný zákonným spôsobom, t.j. maloletý utajený svedok by bol vypočutý v konaní pred súdom, mohol súd dospieť k inému svojmu rozhodnutiu.

Z týchto dôvodov obvinený Bc. M. T. vo svojom dovolaní navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle ustanovenia § 386 Tr. por. po vyslovení porušenia zákona z vyššie uvedených dôvodov zrušil napadnutý rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. mája 2010, sp. zn. 2 To 2/2008, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre z 1. októbra 2007, sp. zn. 1 T 12/2002, a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. vec vrátil Krajskému súdu v Nitre, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V zmysle § 376 Tr. por. sa k obsahu uvedeného dovolania žiadna z procesných strán v určenej lehote nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 a ods. 2 písm. h) Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por. účinného do 31. augusta 2011), ale súčasne po preskúmaní veci zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť

na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. účinného do 31. augusta 2011 (§ 382 písm. c) Tr. por.).

So zreteľom na novelu Trestného poriadku č. 226/2011 Z. z. a prechodné ustanovenie § 567j ods. 2 Tr. por., sa použije pre rozhodovanie o dovolaní obvineného Bc. M. T. Trestný poriadok účinný od 1. septembra 2011. V zmysle prechodného ustanovenia § 567j ods. 6 a 7, ustanovenie § 370 a § 371 sa použije v znení účinnom do 31. augusta 2011.

Na vysvetlenie záveru o odmietnutí dovolania treba predovšetkým uviesť, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne, t. j. vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c) Tr. por.

Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, musia byť nutne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštanca. **Dôvody dovolania sú** - v porovnaní s dôvodmi zakotvenými pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní - **podstatne užšie**.

Z obsahu dovolania obvineného Bc. M. T. vyplýva, že ako osobitný dovolací dôvod, uplatňuje skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, a to čo sa týka výsluchu maloletého utajovaného svedka T. M., pretože na čítanie výpovede tohto svedka neboli splnené zákonné podmienky podľa § 211 Tr. por. s poukazom na § 102 ods. 1, 2 Tr. por. účinného do 1. januára 2006.

Podľa § 89 ods. 2 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 za dôkaz môže poslúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo bolo získané zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Za zákonný spôsob získania dôkazu z dôkazných prostriedkov v zmysle uvedeného ustanovenia treba považovať jednak splnenie formálnych, t.j. procesných

podmienok vyžadovaných Trestným poriadkom alebo iným osobitným zákonom na vykonanie konkrétneho dôkazu a jednak splnenie obsahových (materiálnych) podmienok, t.j. aby úkon- použitý dôkazný prostriedok na vykonanie resp. získanie dôkazu- bol zameraný na zistenie tých skutočností, na ktoré zameraný a použitý môže byť.

Podľa § 102 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 ak je ako svedok vyslúchaná osoba mladšia ako pätnásť rokov o okolnostiach, ktorých oživovanie v pamäti by so zreteľom na vek mohlo nepriaznivo ovplyvňovať jej duševný a mravný vývoj, treba výsluch vykonávať obzvlášť ohľaduplne a po obsahovej stránke tak, **aby výsluch v ďalšom konaní spravidla sa už nemusel opakovať**; k výsluchu sa priberie pedagóg alebo iná osoba majúca skúsenosti s výchovou mládeže, ktorá by so zreteľom na predmet výsluchu a stupeň duševného vývoja vyslúchanej osoby prispela k správne mu vedeniu výsluchu. Ak to môže prispieť k správne mu vykonaniu výsluchu, môžu byť pribraní i rodičia. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia v ďalšom konaní má byť taká osoba vyslúchnutá **znova len v nevyhnutných prípadoch**. V konaní pred súdom možno na podklade rozhodnutia súdu **vykonať dôkaz prečítaním zápisnice i bez podmienok uvedených v § 211**. Osoba, ktorá bola k výsluchu pribraná, sa podľa potreby vyslúchne na správnosť a úplnosť zápisnice, na spôsob, ktorým bol výsluch vykonaný, ako aj na spôsob, ktorým vyslúchaná osoba vypovedala.

V citovanom ustanovení sú stanovené zásady výsluchu osoby mladšej ako pätnásť rokov, pričom za uvedených podmienok musí byť výsluch vykonaný tak, aby ho nebolo nutné v ďalšom konaní opakovať. Skutočnosť, že v konaní pred súdom na podklade rozhodnutia súdu je možné dôkaz vykonať **prečítaním zápisnice i bez podmienok uvedených v § 211 Tr. por. účinného do 1. januára 2006**, je výnimkou upravenou zo zásad ústnosti a bezprostrednosti (§ 2 ods. 11, 12 Tr. por.). Iba ak ide o nevyhnutný prípad je možné v ďalšom konaní, opakovať takýto výsluch.

Za nevyhnutný prípad výsluchu maloletého svedka predpokladaný v ustanovení § 102 Tr. por. účinného do 1. januára 2006, nemožno považovať, ak jeho výpoveď, ktorú urobil predpísaným spôsobom v prípravnom konaní, je takej kvality, že nemožno dôvodne očakávať, že jeho osobný výsluch na hlavnom pojednávaní by mohol významnejším spôsobom prispieť k objasneniu veci (bližšie pozri Rt 6 To 34/1997).

V prípade potreby možno na potvrdenie správnosti a úplnosti zápisnice vypočuť osobu pribratú k výsluchu. Výsluch možno vykonať aj pomocou technických prostriedkov na prenos zvuku a obrazu tak, aby bol čo najpresnejší a nemusel sa opakovať, a to predovšetkým, ak ide o sexuálne delikty, najmä ak osoba mladšia ako 15 rokov bola predmetom útoku, alebo keď sa jedná o iné **násilné a brutálne delikty** (vraždy, ublíženia na zdraví a pod.).

V čase konania hlavného pojednávania 11. novembra 2003, na ktorom bol dôkaz vykonaný na podklade rozhodnutia súdu prečítaním zápisnice i bez podmienok uvedených v § 211 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 (teda bez súhlasu obvinených a prokurátora), mal maloletý utajovaný svedok T. M., nar. X., štrnásť rokov (v čase spáchania skutku - t.j. 16 septembra 2000 - 11 rokov, takže sa na jeho výsluch pred súdom vzťahovalo ustanovenie § 102 ods. 2 Tr. por. účinného do 1. januára 2006. Takýto dôkaz bol vykonaný zákonným spôsobom.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. účinného do 31. augusta 2011 vzhľadom na uvedené skutočnosti naplnený nebol.

Porušenie práva na obhajobu je závažnou, resp. podstatnou chybou konania. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. účinného do 31. augusta 2011 je však koncipovaný oveľa užšie, nie je ním akékoľvek (resp. každé) porušenie práva na obhajobu, ale len porušenie tohto práva „**zásadným spôsobom**“.

Pri posudzovaní, či v tom - ktorom prípade bolo zásadným spôsobom porušené právo obvinených na obhajobu, sú dôležité konkrétne podmienky prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne, ako aj vo vzájomných súvislostiach. Podstatou práva na obhajobu je zabezpečiť obhajovanie práv obvinených tak, aby v konaní boli okrem iného objasnené aj všetky skutočnosti svedčiacie v ich prospech a aby sa na ne v konaní a pri rozhodovaní prihliadalo.

Vychádzajúc z uvedeného, právo na obhajobu zahŕňa viacero komponentov a dovolací dôvod v tomto zmysle bude spravidla naplnený pri nerešpektovaní ustanovení Trestného poriadku o povinnej obhajobe, pri vykonávaní procesných úkonov smerujúcich k rozhodnutiu vo veci bez prítomnosti obhajcu a pod., čo sa v posudzovanom prípade nezistilo.

Neobstojí v naznačených súvislostiach dovolacia námietka obvineného Bc. M. T., že zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu tým, že konajúci súd po vrátení veci odvolacím súdom pochybil, keď nevypočul svedka T. M. na hlavnom pojednávaní konanom 26. februára 2007 a 27. septembra 2007 a návrhy advokátov JUDr. P. V., JUDr. L. K. a vtedy obvineného M. Č. na opätovné predvolanie a vypočutie tohto svedka (v tom čase T. M. dovŕšil vek osemnásť rokov), zamietol. Predovšetkým treba uviesť, že tento svedok bol ku všetkým rozhodujúcim skutočnostiam vypočutý už v prípravnom konaní a v konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní 11. novembra 2003, bola zápisnica o jeho výpovedi prečítaná v súlade s vtedy platným a účinným Trestným poriadkom.

Rovnako neprípustným v dovolacom konaní je namietanie porušenia práva na obhajobu zásadným spôsobom tým, že súdy nezabezpečili do spisu aj dôkazy svedčiace v prospech obvineného. Povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní a súdu je zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto návrhu buď vyhovieť alebo ho odmietnuť, resp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú. Nemožno však úspešne podať dovolanie z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. na podklade toho, že sa návrhu na vykonanie dôkazu nevyhovelo. Právo na obhajobu obvineného nemôže byť porušené tým, že súd, vychádzajúc zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, hodnotí dôkazy ináč než je predstava obvineného alebo inej strany v konaní.

Vzhľadom k namietanému utajeniu maloletého svedka v konaní a porušeniu princípu kontradiktórnosti (námietka obvineného, že svedkovi nemal umožnené klásť otázky) je nutné uviesť, že ak v trestnom konaní vypovedá svedok, ktorého totožnosť je utajená a táto výpoveď je dôkazom získaným zákonným spôsobom, ako tomu bolo aj v posudzovanom prípade, nezakladá táto skutočnosť sama o sebe dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. účinného do 31. augusta 2011. Tvrdenie o porušení práva na obhajobu obvineného Bc. M. T. tým, že nemal možnosť klásť svedkovi otázky, sa nezakladá na pravde, o čom svedčí zápisnica o výsluchu maloletého svedka T. M. (protokol o výsluchu osoby mladšej ako 15 rokov - č.l. 1065-1071, zv. IV), pretože pri výsluchu tohto svedka boli prítomní aj obhajcovia obvinených, ktorí boli riadne vyrozumení o konaní uvedeného výsluchu, pričom mali aj možnosť klásť uvedenému utajovanému svedkovi otázky prostredníctvom technického zariadenia na prenos zvuku. Namietané posudzovanie

dôvodnosti postupu na utajenie totožnosti svedka nepatrí do kompetencie obvinených, ale predsedu senátu a v prípravnom konaní prokurátora v zmysle § 101 ods. 6 Tr. por. účinného do 1. januára 2006.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. účinného do 31. augusta 2011 preto naplnený nebol.

Z vyššie uvedeného rozboru vyplýva, že dovolanie obsahuje argumenty a subjektívne názory stojace mimo uplatnených dovolacích dôvodov, lebo dovolací súd po preskúmaní veci žiaden z týchto dovolacích dôvodov nezistil, pričom skutkovými závermi súdov oboch stupňov je viazaný (arg. § 371 ods. 1 písm. i Tr. por.).

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) Tr. por. účinného do 31. augusta 2011, dovolací súd musel dovolanie obvineného Bc. M. T. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 29. mája 2012

JUDr. Harald S t i f f e l , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Kristína Cíchová